

Təranə Arifqızı

DAĞLAR, A DAĞLAR

Yaz günü, zirvəndən qarı yıxanda,
Bənövşə daş altdan pünhan çıxanda,
Nərgiz ağ köynəyə, sarı sıxanda,
Vuruldu mən sənə, dağlar, a dağlar!

* * *

Könlümə çələng tək hördüm ətrini,
Başında buluddan gördüm çətrini,
Tutdum gözyaşından, yazdım sətrini,
Duruldum mən səndə, dağlar, a dağlar!

* * *

O dağdan bu dağa yarğan açıldı,
Lalədən döşündə yorğan açıldı,
Sinənə qısıldım, qalxan açıldı,
Qol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!

* * *

Dağ, çəməndi- neylər çoban, yastığı?
Dərdimə dərməndi çobanyastığı,
Yamacda, ruhumun daban basdığı,
Yol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!
13.04.2019.

Təranə Arifqızı (Əliyeva)

Şair – publisist

